

Já se vrátím

Hana Hegerová

Tulák má v poli stoh
pak jen pár bosých noh
já vím co mu zbývá.
Na slámě tiše snít
za obzor pěšky jít
on si přesto zpívá.

Je to neznaboh
jak by se modlit moh
on si pořád jen zpívá
že doma na stráni
se vítr prohání
a že tam voní hloh.

Já se vrátím já se vrátím
když srdce mám kompas i krám.
Já se vrátím já se vrátím
na cestu k vám se ráda dám.

Kolik let odsedět
čtyři tři nebo pět
ještě vězni zbývá?
Chleba kus vody džbán
na řetěz upoután
on si přesto zpívá.

Chtěl by povědět
několik všedních vět
když se ven oknem dívá.
Oázou na poušti je ten
kdo odpouští
co světem stojí svět.

Já se vrátím já se vrátím
i když se ptám kam jít mám.
Já se vrátím já se vrátím
jak racek bílý k písčinám.

V období dětských her
hraje se vždycky fér
dětství je voda živá.
Nikdo nám nebrání
nabrat ji do dlaní
čas je liška lstivá.

Nemá charakter
hraj dej nebo ber
a tak nám už jen zbývá
pustit film pozpátku
jít hledat pohádku
na místa dětských her.

Já se vrátím já se vrátím
do dětských snů a k dětským hrám.
Já se vrátím já se vrátím
já cestu zpátky dávno znám.

Dala jsem na pospas
pohledy gesta hlas
jsem už jen napůl živá.
Osudem zkoušená
samotou zkroušená
tak to už někdy bývá.

A jak běží čas
zdá se mi že se zas
nade mnou rozednívá.
Jen refrén ohraný
sype sůl do rány
a pálí jako ďas.

A já se vrátím, já se vrátím,
co bude dál z paměti znám.
Já se vrátím já se vrátím
jak ten kdo dlouho zůstal spát.